

Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΝΩΣΕΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Χαρ. Τρικούπη 7α, 106 78 ΑΘΗΝΑ
τηλ: 210-88.16.583 e-mail: emdydas@tee.gr URL: www.emdydas.gr

Αθήνα, 10/06/2026

Αρ. Πρωτ. : 9921

Προς: Α΄ Βάθμιας ΕΜΔΥΔΑΣ

Θέμα: Σχετικά με την επικείμενη Συνταγματική Αναθεώρηση

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών (Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ) με προηγούμενες ανακοινώσεις μας έχουμε εκφράσει την έντονη διαμαρτυρία μας για τις υπό πρόταση αλλαγές, ειδικά όσον αφορά το περιεχόμενο των κάτωθι Άρθρων του Συντάγματος

Α. Όσον αφορά το **Άρθρο 103** από πλευράς μας [οφείλουμε να υπενθυμίσουμε](#) ότι η εμβληματική συνταγματική μεταρρύθμιση που έκανε ο Ελευθέριος Βενιζέλος το 1911 έγινε για να μη διορίζονται κομματικοί φίλοι και μετακλητοί στο Δημόσιο, αλλά και για να έχουμε «μιαν αφάτριστον και ακομμάτιστον δημόσιαν διοίκηση», όπως χαρακτηριστικά είπε στην αγόρευσή του στη Βουλή το 1911. Όλοι γνωρίζουμε ότι μέχρι τότε, η εκάστοτε κυβέρνηση απέλυε τους Δημοσίους Υπαλλήλους της προηγούμενης και προσλάμβανε τους δικούς της. **Η θεσμοθέτηση της «μονιμότητας» έγινε για να διασφαλιστεί το Δημόσιο Συμφέρον και η ανεξαρτησία των εργαζομένων, από περισπασμούς και καταναγκασμούς που μπορεί να προέλθουν από τη πολιτική εξουσία.** Καταναγκασμούς και πιέσεις που ζούμε και σήμερα όλοι και όλες μας πολλαπλά στις Υπηρεσίες μας από Αιρετούς ή Πολιτικούς Προϊσταμένους προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις απόψεις ή τα συμφέροντά τους. Μπορούμε να φανταστούμε τι μας περιμένει αν αρθεί και η μονιμότητα. Όσο για τη διαφθορά είναι προφανές ότι και σήμερα υπάρχουν θεσμοθετημένοι μηχανισμοί για την απομάκρυνση επίορκων υπαλλήλων, όπως και υπάρχουν πλήθος τρόπων για τη βελτίωση της απόδοσης των Υπηρεσιών με τους οποίους φυσικά ουδείς ασχολείται.

Όπως έδειξαν και πρόσφατες περιπτώσεις διασπάθισης δημόσιου χρήματος και πόρων, δεν είναι λίγες οι φορές που δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι εκτελούν με ευσυνειδησία τα καθήκοντά τους και επιμένουν στην τήρηση της νομιμότητας, βρίσκονται αντιμέτωποι με διώξεις, ενώ οι πολιτικές ευθύνες συχνά παραμένουν αδιερεύνητες ή δεν αποδίδονται με την ίδια ένταση.

Η δε σύνδεση της με την πολλαπλά αμφισβητούμενη «αξιολόγηση» - στοχοθεσία θα έχει τραγικά αποτελέσματα. Όσοι κόπτονται για την αποτελεσματικότητα και την ορθή λειτουργία του Δημοσίου:

- Ας κάνουν επιτέλους **κρίσεις για τις θέσεις ευθύνης** που δεν έχουν γίνει σχεδόν ποτέ, ώστε με φωτογραφικούς τρόπους να επιλέγουν τους κάθε φορά αρεστούς προϊσταμένους

- Ας **απλοποιήσουν και κωδικοποιήσουν επιτέλους τη νομοθεσία**, ώστε να προστατεύει την κοινωνία και το περιβάλλον και όχι τα συμφέροντα

- Ας σταματήσουν τις εκχωρήσεις και ιδιωτικοποιήσεις αρμοδιοτήτων, τις Συμβάσεις Παραχώρησης, τα ΣΔΙΤ, τις διάφορες Ανώνυμες Εταιρείες του Δημοσίου και τους Αναπτυξιακούς Οργανισμούς που λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και συχνά αξιοποιούν το κύρος και τις εγγυήσεις του Δημοσίου, χωρίς να υπόκεινται πάντοτε στους ίδιους κανόνες διαφάνειας, λογοδοσίας και ελέγχου.

- Ας σταματήσουν τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, που πλέον υπερβαίνουν το 30% του συνολικού προσωπικού του Δημοσίου, την αλόγιστη διεύρυνση του θεσμού των συμβούλων και τον συνεχώς αυξανόμενο αριθμό μετακλητών υπαλλήλων, οι οποίοι εξαιρούνται από σημαντικές διατάξεις του θεσμικού πλαισίου που διέπει τους δημοσίους υπαλλήλους (αξιολόγηση, πειθαρχικό δίκαιο, υπαλληλικό κώδικα κ.ά.). Ας προχωρήσουν, αντίθετα, στην πλήρη στελέχωση των υπηρεσιών με μόνιμο και επαρκώς καταρτισμένο προσωπικό.

- ας ενισχύσουν με **θεσμική προστασία και νομική κάλυψη** τους υπαλλήλους ώστε να κάνουν απερίσπαστοι και χωρίς φόβο τη δουλειά τους απέναντι σε ισχυρότατα συμφέροντα

- ας εξασφαλίσουν τους αναγκαίους πόρους και τα αναγκαία μέσα στις υπηρεσίες μας, ώστε να κάνουμε με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα τη δουλειά μας και

- ας φροντίσουν επιτέλους να επαναφέρουν το 13ο και 14ο μισθό και συνολικά τις αποδοχές μας σε αξιοπρεπή επίπεδα γιατί βρισκόμαστε στον πάτο της Ευρώπης(!)

Η μονιμότητα των Δημοσίων Υπαλλήλων, αποτελεί κανονικότητα στις περισσότερες χώρες του κόσμου - τουλάχιστον σε αυτές με δημοκρατικούς θεσμούς και ισχυρό Κράτος Δικαίου - και οφείλει να διαφυλαχθεί.

B. [Όσον αφορά το Άρθρο 16](#): Η ύπαρξη ισότιμων παραρτημάτων ξένων ιδιωτικών Πανεπιστημίων θα οδηγήσει και στην περαιτέρω υποβάθμιση των Δημόσιων. Η θεσμοθέτηση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής πριν 3 χρόνια ήδη στέρησε τα Πανεπιστήμια από 38.000 φοιτητές, οι οποίοι αποτελούν την εν δυνάμει πελατεία των αντίστοιχων ιδιωτικών. Η συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση των Ελληνικών Πανεπιστημίων, οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό, Υποδομές, Εστίες και εξοπλισμό τα οδηγούν σε απαξίωση, ώστε τα ιδιωτικά να φαντάζουν ως «παράδεισος». Η Ελλάδα, [σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ](#) είναι η τελευταία χώρα στην Ευρώπη των 27 ως προς τη χρηματοδότηση της δημόσιας Παιδείας. Με 7,1% του προϋπολογισμού στη χώρα μας, έναντι 9,6% κατά μέσον όρο για τα ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια. Πιο κάτω ακόμη και από τη φτωχότερη Βουλγαρία, που δαπανά το 10,6% του προϋπολογισμού της για την Παιδεία. Η χρηματοδότηση των ελληνικών Πανεπιστημίων προ του 2010 ήταν 380 εκατ. ευρώ. για να καταβαραθρωθεί σήμερα στα 116 εκατ. ευρώ, η μέση δημόσια δαπάνη ανά φοιτητή στην Ελλάδα ήταν 1.780 ευρώ, η χαμηλότερη στην ΕΕ-27 και μόλις στο 17,5% του ευρωπαϊκού μέσου όρου (10.132 ευρώ) ενώ η μέση αναλογία καθηγητών προς φοιτητές στην Ευρώπη είναι 1 προς 13, στην Ελλάδα είναι 1 προς 47, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων μέχρι σήμερα. Μήπως τα ίδια δε ζούμε με την Υγεία, αλλά και στις Τεχνικές Υπηρεσίες που υπηρετούμε? Υποστελέχωση, υποχρηματοδότηση και συστηματική απαξίωση των δημόσιων υπηρεσιών, ώστε να εμφανίζεται στη συνέχεια ως μονόδρομος ή ως δήθεν αναγκαία λύση η εκχώρηση αρμοδιοτήτων και η ιδιωτικοποίηση κρίσιμων λειτουργιών του

Δημοσίου. Το λογαριασμό βέβαια των βλέπουμε αργότερα, όπως με τα διόδια στους δρόμους και τα χρωματιστά τιμολόγια της ενέργειας.

Η μεγάλη εικόνα αυτής της αντιδραστικής και ολέθριας για το μέλλον των παιδιών μας «μεταρρύθμισης» είναι ότι η Πολιτεία εκχωρεί σε οικονομικά συμφέροντα τη θεμελιώδη συνταγματική της υποχρέωση να χρηματοδοτεί την ανώτατη εκπαίδευση και την επιστημονική έρευνα. Εμπορευματοποιεί την Ανώτατη Εκπαίδευση προς όφελος συγκεκριμένων επιχειρηματικών ομίλων, υποτάσσει ακόμη περισσότερο την ανάπτυξη της επιστημονικής γνώσης στις επιταγές του κέρδους, μετατρέπει τους φοιτητές σε πελάτες «πακέτων σπουδών» περιορισμένης αξίας και διάρκειας και υπονομεύει τη μεγάλη κατάκτηση της καθολικής και ισότιμης πρόσβασης στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, η οποία μετέτρεψε την παιδεία από κληρονομικό προνόμιο μιας αριστοκρατίας ισχύος και πλούτου σε δικαίωμα όλων.

Ειδικά σε επαγγέλματα που συνδέονται άμεσα με την εφαρμογή επιστημονικών γνώσεων και φέρουν αυξημένη ευθύνη απέναντι στην κοινωνία, όπως το επάγγελμα του Μηχανικού, η αυτόματη εγγραφή αποφοίτων ιδιωτικών πανεπιστημίων στα Επιμελητήρια και η απόδοση ισότιμων επαγγελματικών δικαιωμάτων, χωρίς την ύπαρξη ενιαίων και ισοδύναμων ακαδημαϊκών και επαγγελματικών προϋποθέσεων, εγκυμονεί σοβαρούς **κινδύνους περαιτέρω υποβάθμισης του επαγγέλματος και αμφισβήτησης του επιπέδου προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, της ασφάλειας των έργων και των υποδομών της χώρας**. Την ίδια στιγμή, δημιουργούνται συνθήκες άνισης μεταχείρισης εις βάρος των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων, οι οποίοι έχουν εισαχθεί μέσω ιδιαίτερα απαιτητικών διαδικασιών και έχουν ολοκληρώσει προγράμματα σπουδών υψηλών ακαδημαϊκών απαιτήσεων. Είναι, δε, χαρακτηριστικό ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει ακόμη επιλύσει οριστικά ζητήματα που αφορούν συναδέλφους οι οποίοι έχουν αναγνωριστεί ως ισότιμοι και αντίστοιχοι μέσω των διαδικασιών του ΔΟΑΤΑΠ και του πρώην ΔΙΚΑΤΣΑ, καθώς και τα ζητήματα που σχετίζονται με την πλήρη αναγνώριση του integrated master. Αντί να προωθεί ρυθμίσεις που οδηγούν σε έμμεση παράκαμψη του Άρθρου 16 του Συντάγματος, οφείλει να ασχοληθεί με τα πραγματικά προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης, της έρευνας και της επαγγελματικής κατοχύρωσης των αποφοίτων της.

Γ. Όσον αφορά το **Άρθρο 17** και την έννοια της «Δυναμικής Πολεοδομίας» που εισάγεται, εκφράζουμε σοβαρές επιφυλάξεις ως προς το πραγματικό περιεχόμενο και τις επιδιώξεις της συγκεκριμένης ρύθμισης. Φοβόμαστε ότι συνδέεται με τη διευκόλυνση μεγάλων επενδυτικών σχεδίων και με τις έντονες πιέσεις που ασκούνται τα τελευταία χρόνια γύρω από την αξιοποίηση και την εμπορευματοποίηση της γης από ισχυρά τουριστικά, ενεργειακά και κατασκευαστικά συμφέροντα.

Είναι πιθανό, μέσω της συγκεκριμένης προσέγγισης, να επιδιωχθεί η διαμόρφωση ενός πολεοδομικού πλαισίου προσαρμοσμένου κυρίως στις ανάγκες μεγάλων επενδύσεων και σημειακών παρεμβάσεων, αντί μιας ολοκληρωμένης χωρικής πολιτικής που να υπηρετεί πρωτίστως τις ανάγκες των πολιτών, την ισόρροπη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος.

Παράλληλα, δημιουργείται η εντύπωση ότι επιχειρείται η συνταγματική θεμελίωση δυνατότητας υπέρβασης των συνήθων πολεοδομικών περιορισμών και συντελεστών δόμησης σε περιοχές αυξημένου επενδυτικού ενδιαφέροντος. Υπενθυμίζεται ότι αντίστοιχες προσπάθειες

μεταφοράς συντελεστή δόμησης στο παρελθόν έχουν επανειλημμένα αποτελέσει αντικείμενο αυστηρού δικαστικού ελέγχου και έχουν κριθεί αντισυνταγματικές.

Ανάλογες επιφυλάξεις εκφράζουμε και για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του Άρθρου 24, οι οποίες φαίνεται να κινούνται προς την κατεύθυνση της αποδυνάμωσης των συνταγματικών εγγυήσεων περιβαλλοντικής προστασίας, προς όφελος επενδυτικών επιλογών και ισχυρών οικονομικών συμφερόντων.

Η Ομοσπονδία μας σε συνεργασία με το υπόλοιπο κίνημα των εργαζομένων θα αντιδράσει σε κάθε δυσμενή συνταγματική αλλαγή και καλεί τα κοινοβουλευτικά κόμματα, αλλά και όσα διεκδικούν την ψήφο μας στις επόμενες εκλογές να διατυπώσουν με σαφήνεια τις θέσεις τους ειδικά στα παραπάνω άρθρα.

